

Begrundelse

Gade (SF):

Det kan være, at vi kan nå torsdag den 30. maj, inden vi slutter.

På EF-topmødet den 28. og 29. juni er der lagt op til, at EF-landene foretager en afklaring af hovedspørgsmålene i diskussionerne om den politiske union og den økonomisk-monetære union på EF's regeringskonferencer. Det betyder, at topmødet kan blive et af EF's mest afgørende. På den baggrund er det noget beklageligt, at vi i Folketinget er kommet i den situation, at vi foretager debatten på dette tidspunkt.

Tiden er inde til, at vi i Danmark gør vores stilling klar forud for topmødet for at sikre en afklaring, hvor det tiltrænges, og for at prioritere krav og ønsker. Denne debat foretages cirka en måned før topmødet, og det vil sige, at det er muligt at arbejde i den kommende måned for at præcisere en eventuel afklaring over for de øvrige EF-lande, altså at fastlægge en dansk forhandlingslinje op til topmødet.

Forespørgerne lægger især vægt på, at debatten skaber klarhed på de områder, hvor der i den offentlige debat og også her i Folketinget hersker usikkerhed om den danske holdning. Det gælder udpræget spørgsmålet om graden af inddragelse af forsvarspolitik eller ikke og dermed diskussionen om at sammenknytte EF's beslutningsorganer og Vestunionen. Her er der brug for en klar melding imod sammenkobling og dermed en klar melding til de danske forhandlere om, at der skal en såkaldt skarp parentes ind i formandskabets forslag til traktattekst om fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Jeg håber, at debatten vil skabe den nødvendige afklaring.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

EF's to regeringskonferencer finder sted på baggrund af de epokegørende begivenheder, som på så stærk vis har præget Europas politiske og økonomiske billede inden for de seneste år.

Forhandlingerne i 1985, der førte til Den Europæiske Fælles Akt, kan på sin vis betragtes både som slutstenen på det fællesskab, som indskrev sig i Europas gamle og velkendte bil-

lede, og som startskuddet på udviklingen af et nyt europæisk billede eller en ny europæisk politisk og økonomisk arkitektur.

Det kan ikke undre, at dette skel mellem en gammel og en ny europæisk samarbejdsform indtrådte omkring midten af 1980'erne, for på det tidspunkt havde de organisationer og traktater, der blev nedfældet umiddelbart efter krigen, fungeret i snart 40 år. De tjente os godt. De sikrede fred og stabilitet, velstand og velfærd, men de var trods alt præget af tidens tand. Den Europæiske Fælles Akt fra 1986 blev et led i den proces, den europæiske integrationsproces, som startede i 1950 med Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Det er denne proces, der nu fortsætter og givetvis vil præge en stor del af 1990'erne. Når der er grund til at hæfte sig så meget ved Fællesakten for at forstå det, der foregår i dag, så er det, fordi indtil Fællesakten drejede den europæiske integrationsproces sig om en større grad af enighed imellem de vesteuropæiske lande. Men efter Fællesakten drejer den europæiske integrationsproces sig om hele Europas politiske og økonomiske enhed, og det er dette kvalitative spring, dette kvantespring, som giver EF's to regeringskonferencer deres enestående historiske placering og deres helt centrale rolle i dansk udenrigspolitik.

For første gang i mange år har Danmark inden for rækkevidde at være med til at præge organisationen af det europæiske samarbejde godt og vel en generation ud i fremtiden. Vi har mulighed for at skabe en europæisk politisk og økonomisk enhed, som kan sikre vore børn den samme sikkerhed, fred og velstand, som vi selv har nydt godt af.

Der er nogle, som tror, det er en given ting, men det er ingenlunde tilfældet. Det ved vore forældres generation. De kom til at lide under et Europa, der netop ikke var lagt i faste rammer med pligter og rettigheder for de enkelte lande; tværtimod. De store lande kunne misbruge deres politiske, militære og økonomiske magt, og det gjorde de. Historiens lektie er klar. Kun et forpligtende samarbejde, et samarbejde, der i sin struktur hviler på traktater, kan sikre et stabilt Europa. Og det er jo netop formålet med EF, med Den Europæiske Fælles Akt, den politiske union og den økonomiske og monetære union.